

Vec C-80/23

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

14. február 2023

Vnútroštátny súd:

Sofijski gradski sad

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

14. február 2023

Navrhovateľ:

Zamestnik direktor na Glavna direkcija za borba s organiziranata prestapnost kam
Ministerstvo na vatrešnite raboti

Obvinená:

V. S.

PRACOVNÝ DOKUMENT

UZNESENIE

Dátum: 14. február 2023

Mesto: Sofia

Sofijski gradski sád (Mestský súd Sofia, Bulharsko)

[*omissis*]

po preskúmaní konania začatého na základe súkromnej žaloby č. 752 zo zoznamu pre rok 2021 konštatuje nasledovné:

- 1 Vnútroštátny súd v tomto konaní vo veci samej vzal na vedomie rozsudok Súdneho dvora z 26. januára 2023 vo veci C-205/21 (ECLI:EU:C:2023:49) a rozhodol, že určité okolnosti ešte nie sú vyjasnené, takže nemôže priamo použiť tento rozsudok na posúdenie toho, či a za akých predpokladov by musel udeliť povolenie na zhromaždenie biometrických a genetických údajov V. S.
- 2 Ťažkosti sa týkajú jednak spisového materiálu, ktorý môže vnútroštátny súd použiť pri preskúmaní, ktoré mu ukladá bod 133 [rozsudku Súdneho dvora], a jednak otázky, či súd pri tomto preskúmaní môže preskúmať aj presvedčivosť dôkazov, keďže na jednej strane rozsudok v bode 100 schvaľuje, že vo vnútroštátnom práve neexistuje možnosť hodnotiť dôkazy, ale na druhej strane na základe odpovede na prvú prejudiciálnu otázku a podľa výkladov v bodoch 130 až 131 môže toto preskúmanie rovnako aj prikazovať.
- 3 To si vyžaduje podanie ďalšieho návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

Skutkový stav

- 4 Dňa 1. marca 2021 bolo voči fyzickej osobe V. S. vznesené obvinenie z toho, že sa spolu s ďalšími tromi osobami podieľala na zločineckej skupine, ktorá si – v rámci činnosti dvoch obchodných spoločností – so zámerom obohatiť sa stanovila za cieľ dohodnutým spôsobom páchať na území Bulharska trestné činy podľa článku 255 Nakazatelen kodeks (trestný zákonník, ďalej len „NK“) na účely krátenia dane v súvislosti so stanovením a zaplatením daňových dlhov podľa Zakon za danaka varchu dobavenata stojnost (zákon o dani z pridanej hodnoty); skutky boli právne kvalifikované ako trestné činy podľa článku 321 ods. 3 druhého prípadu, bodu 2 v spojení s článkom 321 ods. 2 NK.

Uznesenie, ktorým bolo voči nej vznesené obvinenie, jej bolo doručené 15. marca 2021. V.S. sa obhajovala sama bez toho, aby využila služby advokáta.

- 5 Bezprostredne po tom, ako bolo voči nej vznesené obvinenie, bola vyzvaná, aby sa podrobila policajnej registrácii, t. j. aby sa podrobila zhromaždeniu svojich daktyloskopických a fotografických údajov a odberu vzoriek na účely zhotovenia jej profilu DNA (ďalej len „zhromaždenie biometrických a genetických údajov“).

- 6 Konanie o policajnej registrácii je konanie oddelené od trestného konania, ktoré treba odlišovať od trestného konania. Začína na základe vznesenia obvinenia voči osobe, avšak existuje oddelene od trestného konania a nie je jeho súčasťou. Podlieha preto iným pravidlám.
- 7 Keďže V. S. odmietla zhromaždenie jej biometrických a genetických údajov, v ten istý deň – 15. marca 2021 – vyplnila formulár vyhlásenia, v ktorom uviedla, že bola informovaná o tom, že existuje právny základ na vykonanie policajnej registrácie podľa Zakon za Ministerstvo na vatrešnite raboti (zákon o ministerstve vnútra, ďalej len „ZMVR“). V tomto vyhlásení bez uvedenia dôvodu uviedla, že sa odmieta podrobiť policajnej registrácii, t. j. podrobiť sa zhromaždeniu svojich daktyloskopických a fotografických údajov a odberu vzoriek na účely zhotovenia jej profilu DNA.
- 8 Policajný orgán voči nej nevykonal žiadne úkony policajnej registrácie a namiesto toho sa obrátil na vnútroštátny súd.

V návrhu policajný orgán poukazuje na prebiehajúce trestné konanie; tvrdí, že existujú dostatočné dôkazy o vine obvinených vrátane V. S.; uvádza, že bola formálne obvinená zo spáchania trestného činu v zmysle článku 321 ods. 3 druhého prípadu, bodu 2 v spojení s článkom 321 ods. 2 NK; že si odmietla dať odobrať odtlačok prsta, dať sa odfotografovať a dať si odobrať vzorky pre profil DNA; uvádza právne predpisy [článok 68 ods. 1 ZMVR a článok 11 ods. 4 Naredba za reda izvaršvane i snemane na policejska registracija (nariadenie, ktorým sa stanovujú podrobnosti o vykonávaní a rušení policajnej registrácie) (ďalej len „NRISPR“)]; žiada, aby súd nariadil nútené vykonanie týchto úkonov (odobratie odtlačku prsta, zhotovenie kartotekových fotografií a odobratie vzoriek na profil DNA) voči V.S.

- 9 K tomuto návrhu sú priložené nasledujúce dokumenty: fotokópia uznesenia o vznesení obvinenia voči V. S. a fotokópia vyhlásenia, ktorým si V. S. odmietla nechať odobrať odtlačok prsta, nechať sa fotografovať a nechať si odobrať vzorky na profil DNA.

Ostatné dokumenty obsiahnuté v spise neboli predložené vnútroštátnemu súdu. Dôvody tohto postupu sú vysvetlené ďalej v bodoch 21 až 27.

Právne predpisy a judikatúra Európskej únie

- 10 Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 89) (ďalej len „smernica 2016/680“),

Rozsudok Súdneho dvora z 26. januára 2023, Ministerstvo na vatrešnite raboti, C-205/21, ECLI:EU:C:2023:49.

Vnútroštátne právne predpisy

11 Vnútroštátne zákony:

- Nakazatelen kodex (Trestný zákon, ďalej len „NK“);
- Nakazatelno-procesualen kodex (Trestný poriadok; ďalej len „NPK“);
- Zakon za Ministerstvoto na vatrešnite raboti (zákon o ministerstve vnútra, ďalej len „ZMVR“);

O vnútroštátnej právnej úprave v NPK týkajúcej sa súdneho preskúmania opatrení vyšetrovacích orgánov v prípravnom konaní, ktoré narušujú súkromie občanov

- 12 V priebehu prípravného konania, pri zhromažďovaní dôkazov, vzniká potreba takých vyšetrovacích opatrení, ktoré majú za následok narušenie súkromia fyzických osôb – napríklad prístup k telekomunikačným údajom – článok 159a NPK; telesná prehliadka, prehliadka obydlija alebo vozidiel, ako aj zaistenie vecí v obydliach a vozidlách – článok 161 NPK; alebo osobná prehliadka jednotlivca vo vzťahu k predmetom, ktoré má na sebe alebo pri sebe – článok 164 NPK; zadržanie a zaistenie korešpondencie – článok 165 NPK atď.
- 13 Jedným z týchto vyšetrovacích opatrení je osobná prehliadka – článok 158 NPK. Ide pritom o zistenie telesných znakov, vrátane zranení, jaziev, stôp po trestnom čine atď. Osobná prehliadka môže zahŕňať aj fotografovanie, odobratie odtlačkov prstov a odber vzoriek na profil DNA (t. j. zhromaždenie biometrických a genetických údajov), ak je to potrebné vzhľadom na predmet konania.
- 14 Podľa vnútroštátneho štandardu o ochrane práv fyzických osôb vykonávajú opatrenia uvedené v bodoch 12 až 13 vyšetrovacie orgány po predchádzajúcom povolení súdu; v naliehavých prípadoch je možné vykonať ich bez takéhoto predchádzajúceho povolenia súdu, avšak po vykonaní opatrenia by sa bezodkladne malo zaobstarať povolenie súdu [*omissis*].

Pokiaľ ide konkrétne o osobnú prehliadku podľa bodu 13, vykonáva sa so súhlasom osoby, a ak táto osoba nesúhlasí, vykoná sa nútene s povolením súdu – článok 158 ods. 3 NPK; v naliehavých prípadoch sa vykoná bez povolenia súdu, pričom však je povinnosť zaobstarať si jej dodatočné povolenie – článok 158 ods. 4 NPK.
- 15 V každom jednotlivom prípade sa súdu predkladá spis a súd tak môže preskúmať celý spisový materiál s cieľom posúdiť, či je návrh na predchádzajúce alebo následné povolenie odôvodnený.

- 16 V priebehu prípravného konania vyvstáva potreba vykonať na obvinených procesné donucovacie opatrenia – väzba – článok 64 až 65 NPK, domáce väzenie – článok 62, opatrenia na ochranu obete – článok 67 NPK, zbavenie úradnej funkcie – článok 69 NPK atď. Príslušným na tieto opatrenia je súd.

V každom prípade sa súdu predkladá spis a súd tak môže preskúmať celý spisový materiál s cieľom posúdiť, či je návrh prokuratúry na nariadenie týchto opatrení odôvodnený alebo nie. V týchto prípadoch má prístup k spisovému materiálu aj obhajoba.

- 17 V priebehu prípravného konania nastáva potreba prijať opatrenia na zaistenie peňažného trestu, zhabania vecí atď. Aj o tomto rozhoduje súd, ktorý má prístup k celému spisu.
- 18 Súd totiž v predsúdnej fáze trestného konania v početných prípadoch udeľuje súdne povolenia a schválenia na vykonanie rôznych opatrení, ktoré zasahujú do práv fyzických osôb, resp. rozhoduje o sťažnostiach osôb pre porušenie ich práv – najmä o opravných prostriedkoch proti väzbe. V každom z týchto prípadov sa súdu predkladá celý spis a súd ho musí preskúmať a rozhodnúť podľa spisového materiálu, ktorý je v ňom obsiahnutý.

To v praxi viedlo k narušeniu priebehu samotného vyšetrovania, z dôvodu čoho bolo zavedené osobitné ustanovenie článku 203 ods. 5 NPK, podľa ktorého vyšetrovanie v konaní pokračuje aj vtedy, keď bol spis predložený súdu v súvislosti s procesnými donucovacími opatreniami.

- 19 Súdu sa spis nepredkladá, keď je svedok vypočúvaný pred sudcom – článok 222 ods. 1 druhá veta NPK. Dôvodom je, že súd nemá možnosť vykonať výsluch sám – úloha súdu je pasívna v tom zmysle, že musí iba kontrolovať formálne požiadavky na zákonnosť tohto výsluchu. Súd nevydáva žiadne rozhodnutia.

Ak je vypočúvaný svedok s utajenou identitou, súd má prístup k jeho skutočnej identite – článok 123 ods. 5 v spojení s článkom 123 ods. 2 bodom 2 NPK.

- 20 Závěry: Keď ide o trestné konanie, podľa vnútroštátneho práva, judikatúry ani právnej náuky neexistuje praktický prípad ani teoretická téza, že súdu by v prípade rozhodovania o návrhu týkajúcom sa porušenia práv fyzických osôb nemal byť predložený spis, aby sa nenarušoval priebeh trestného vyšetrovania.

Nevychádza sa z toho, že súd by mohol porušiť tajomstvo vyšetrovania, odovzdávať informácie podozrivým alebo inak obmedzovať schopnosť vyšetrovacích orgánov vykonávať vyšetrovacie opatrenia – ako je to vysvetlené v bode 100 rozsudku vo veci C-205/21.

Takáto úvaha znie – z pohľadu vnútroštátneho súdu – úplne absurdne.

O dôvode nepredkladať spis súdu, keď sa podáva návrh podľa článku 68 ZMVR na vydanie súdneho nariadenia núteného zhromaždenia biometrických a genetických údajov v rámci povinnej policajnej registrácie.

- 21 Vyššie uvedené ustanovenia sú relevantné len pre trestné konanie. Avšak pre iné konania, vrátane konania podľa článku 68 ods. 5 druhej vety ZMVR, relevantné nie sú. Toto konanie sa odlišuje od trestného konania a nie je jeho súčasťou (pozri vyššie bod 6).
- 22 Znenie článku 68 ZMVR je formulované tak, že policajná registrácia automaticky vyplýva z toho, že voči osobe je vznesené obvinenie z úmyselného trestného činu stíhaného *ex effo*. Keďže zhromaždenie biometrických a genetických údajov je povinným prvkom takejto policajnej registrácie, adekvátne tomu tieto údaje aj nevyhnutne musia byť zhromaždené ako automatický dôsledok vznesenia obvinenia voči určitej osobe.
- 23 Podľa článku 68 ods. 5 druhej vety ZMVR sa tieto úkony v prípade, že obvinený/obvinená sa pri policajnej registrácii odmietne podrobiť zhromaždeniu biometrických a genetických údajov, vykonajú nútene „s povolením súdu ...“.

Vzhľadom na automatickú povahu policajnej registrácie vrátane zhromaždenia biometrických a genetických údajov sa súdne preskúmanie podľa článku 68 ods. 5 druhej vety ZMVR obmedzuje na otázku, či existuje obvinenie z úmyselného trestného činu stíhaného *ex effo* a či sa obvinená odmietla/obvinený odmietol podrobiť zhromaždeniu svojich biometrických a genetických údajov. Preskúmanie iných okolností nie je stanovené. Preto sa súdu nepredkladá celý spis, ale len kópia uznesenia o vznesení obvinenia voči osobe, ako aj vyhlásenie obvinenej/obvineného, že sa odmieta podrobiť zhromaždeniu svojich biometrických a genetických údajov.

- 24 Dôvodom pre toto obmedzené súdne preskúmanie je skutočnosť, že toto konanie je upravené v ZMVR a nie v NPK; návrh podáva policajný orgán a nie prokuratúra. Preto sa neuplatňujú záruky typické pre NPK, pokiaľ ide o predloženie celého spisu súdu, a neobmedzené preskúmanie zákonnosti návrhu.
- 25 A to konkrétne: Keď je zhromaždenie biometrických a genetických údajov nevyhnutné pre vyšetrovanie v konkrétnom konaní, v ktorom bolo voči osobe vznesené obvinenie, vykoná sa na základe postupu podľa článku 158 NPK s uplatnením procesných záruk vrátane neobmedzeného prístupu súdu k spisu, ako aj neobmedzeného posúdenia všetkých okolností v súvislosti so zákonnosťou tohto zhromaždenia údajov zo strany súdu, a v rámci toho aj otázky, či existuje dostatočné podozrenie na vznesenie obvinenia a či je zhromaždenie týchto údajov potrebné a primerané.

Naproti tomu v prípade policajnej registrácie sa zhromaždenie týchto údajov vykonáva len na účely ich možného budúceho použitia, ak niekedy v budúcnosti vznikne takáto potreba. Vnútroštátny zákonodarca preto nestanovil žiadnu účinnú súdnu kontrolu; adekvátne tomu sa súdu nepredkladá spis.

- 26 Vnútroštátny súd znova zdôrazňuje, že dôvod nepredloženia spisu súdu v konaní podľa článku 68 ods. 5 druhej vety ZMVR nesúvisí s cieľom chrániť tajomstvo vyšetrovania a nenarušovať priebeh budúcich vyšetrovacích opatrení.

Toto konanie samo osebe nesúvisí s vyšetrovaním.

S vyšetrovaním súvisí konanie podľa článku 158 NPK, v ktorom sa súdu vždy predkladá celý spis.

- 27 Závery: V konaní podľa článku 68 ods. 5 druhej vety ZMVR nie je stanovené predloženie spisu súdu z dôvodu, že zákonodarca nepovažoval za potrebné uložiť súdu úlohu vyhodnocovať [dostatočnú] preukázateľnosť obvinenia a potrebnosť zhromaždenia biometrických a genetických údajov a nie z dôvodu, že bola obava, že prístup súdu k spisovému materiálu bude narušovať priebeh vyšetrovania.

Odôvodnenie prejudiciálnych otázok

O prvej otázke

- 28 V bode 133 rozsudku z 26. januára 2023 vo veci C-205/21 Súdny dvor uložil vnútroštátnemu súdu povinnosť preskúmať, či je možné vnútroštátnu právnu úpravu vykladať tak, že umožňuje posúdiť „úplnú nevyhnutnosť“ zhromaždenia biometrických a genetických údajov obvinenej V. S. na účely jej policajnej registrácie zo strany súdu.
- 29 Vnútroštátny súd poukazuje na to, že takýto výklad v súlade s právom Únie je možný, keď namiesto uplatnenia osobitného ustanovenia článku 68 ods. 5 druhej vety ZMVR uplatní všeobecné ustanovenia NPK, ktoré sa vzťahujú na všetky prípady, v ktorých súd udeľuje predchádzajúce povolenie na vykonanie vyšetrovacích úkonov, ktoré narušujú súkromie fyzických osôb. Podľa týchto všeobecných pravidiel musí súd komplexne preskúmať všetky aspekty zákonnosti navrhovaného vyšetrovacieho opatrenia. Najmä keď ide o zhromaždenie biometrických a genetických údajov na účely prebiehajúceho vyšetrovania, súd komplexne preskúma zákonnosť tohto opatrenia – článok 158 NPK (vyššie, body 13 až 15).
- 30 V bode 133 rozsudku Súdny dvor konštatuje, že v prípade tohto preskúmania ide o posúdenie (1) povahy a závažnosti trestného činu a (2) iných relevantných faktorov, vrátane tých, ktoré sú uvedené v bode 132 – konkrétnych okolností tohto trestného činu, prípadnej súvislosti trestného činu s inými prebiehajúcimi konaniami, záznamu v registri trestov a individuálneho profilu obvinenej/obvineného.
- 31 Vnútroštátny súd poukazuje na to, že všetky tieto okolnosti sú predmetom preskúmania, ktoré súd v zásade vykonáva, keď podľa NPK povoľuje vykonanie vyšetrovacích opatrení, ktoré narušujú súkromie fyzických osôb.

Vnútroštátny súd by tak mohol dodržať pokyny Súdneho dvora pre výklad vnútroštátneho práva v súlade s právom Únie, ak by na úkon zhromaždenia biometrických a genetických údajov na účely forenznej registrácie, ktorý je predmetom tohto konania, jednoducho uplatnil všeobecné konanie podľa NPK, vrátane konania podľa článku 158 NPK (vyššie, body 13 až 15).

32 Vnútroštátny súd však poukazuje na to, že v prípade uplatňovania všeobecného konania podľa NPK, vrátane konania podľa článku 158 NPK, má k dispozícii celý spis a po jeho naštudovaní môže vykonať potrebné preskúmanie (vyššie, bod 15). To znamená, že vnútroštátny súd by mal uplatňovať všeobecný postup podľa NPK nielen pokiaľ ide o vykonanie a rozsah preskúmania, ktoré Súdny dvor uvádza v bodoch 132 a 133, ale aj pokiaľ ide o nahliadnutie do spisového materiálu, po naštudovaní ktorého by toto preskúmanie vykonal.

33 To vyplýva zo skutočnosti, že na to, aby vnútroštátny súd mohol skutočne splniť pokyny Súdneho dvora, čo sa týka spôsobu preskúmania, ktoré má vykonať, musí mať možnosť oboznámiť sa so spisovým materiálom.

Najmä nie je možné vykonať skutočne účinné preskúmanie len na základe uznesenia, ktorým bolo voči V. S. vznesené obvinenie, a jej písomného odmietnutia poskytnúť biometrické a genetické údaje. Na ich základe sa nedajú v plnom rozsahu preskúmať okolnosti uvedené v bodoch 132 a 133 rozsudku – povaha a závažnosť trestného činu; konkrétne okolnosti, za ktorých mohol byť spáchaný; jeho súvislosť s inými prebiehajúcimi konaniami; prípadný záznam v registri trestov – a nedá sa určiť jej osobnosť.

34 Vnútroštátny súd znovu poukazuje na to, že výklad v súlade s právom Únie je podľa bodu 133 prvej vety rozsudku možný, avšak predpokladá aj oprávnenie súdu vyžadovať prístup k spisu v konaní vo veci samej a oboznámiť sa so spisovým materiálom, ktorý sa v ňom nachádza.

35 Zároveň z bodu 100 rozsudku vyplýva, že Súdny dvor vychádza z toho, že je zlučiteľné s článkom 47 Charty, keď súd, ktorý sa zaoberal návrhom na povolenie núteného vykonania zhromaždenia biometrických a genetických údajov obvinenej osoby, nedisponuje spisovým materiálom a tak nie je v stave hodnotiť dôkazy. Z tohto hľadiska sa vnútroštátny zákon, ktorý v konaní podľa článku 68 ods. 5 druhej vety ZMVR nedáva súdu k dispozícii spis, javí byť zlučiteľný s právom Únie.

36 V dôsledku toho existuje nejasnosť. Na jednej strane je Súdny dvor zajedno s vnútroštátnym zákonodarcom v tom, že súdu by sa nemal predkladať spis, takže sa javí byť zákonné, keď tento súd – nepoznajúc spisový materiál – nemôže preskúmať dôkazy, o ktoré sa opiera obvinenie (body 100 až 101). Na druhej strane Súdny dvor v bodoch 132 až 133 uložil vnútroštátnemu súdu povinnosť vykonať celý rad preskúmaní, ktoré podľa názoru vnútroštátneho súdu nie je možné účinne realizovať, keď súd nedisponuje spisom.

37 Preto súd predkladá prvú otázku, a to či sa článok 10 smernice má vykladať v tom zmysle, že je možné preskúmanie „úplnej nevyhnutnosti“ bez toho, aby súd mal prístup k celému spisu, ale len k dvom dokumentom v ňom obsiahnutým – k uzneseniu o vznesení obvinenia a vyhláseniu o odmietnutí zhromaždenia biometrických a genetických údajov – alebo či toto preskúmanie naopak predpokladá, že súd musí mať prístup k celému spisu.

38 Vnútroštátny súd znovu poukazuje na to, že Súdny dvor v bodoch 100 až 101 dospel k svojej odpovedi tým, že vychádzal zo skutkového a právneho stavu, ktorý je bulharskému právu cudzí, a to, že súdu nebol poskytnutý prístup k spisu, pretože existovala obava, že by súd mohol brániť vyšetrovaniu (vysvetlené vyššie v bodoch 12 až 27).

Pokiaľ neexistuje žiadny taký dôvod nedať súdu k dispozícii spis, a keď prihliadneme na to, že výklad v súlade s právom Únie, ku ktorému Súdny dvor vyzýva vnútroštátny súd v bode 133, predpokladá prístup k spisu, vnútroštátny súd by mal mať možnosť vyžiadať si spis.

39 Z praktického hľadiska: Na to, aby vnútroštátny súd mohol v konaní vo veci samej vykonať preskúmanie, ktoré mu ukladá Súdny dvor v bode 133 rozsudku, si musí vyžiadať spis. Avšak spis si nemôže vyžiadať, keďže Súdny dvor v bodoch 100 až 101 usúdil, že je zákonné nedať vnútroštátnemu súdu k dispozícii spis. Avšak Súdny dvor tak rozhodol na základe neexistujúceho vnútroštátneho skutkového a právneho stavu.

Preto vnútroštátny súd ešte pred tým, ako si vyžiada spis, potrebuje, aby Súdny dvor potvrdil, že vnútroštátny súd takto neurobí presný opak toho, čo už Súdny dvor vyslovil v bodoch 100 až 101.

Je totiž možné, že keď Súdny dvor v bodoch 132 až 133 ukladá povinnosť vykonať určité preskúmanie, myslí tým, že ho je možné realizovať bez toho, aby mal vnútroštátny súd prístup k spisovému materiálu, ale len na základe uznesenia o vznesení obvinenia a vyhlásenia o odmietnutí [podrobiť sa zhromaždeniu biometrických a genetických údajov].

Ak to Súdny dvor myslel takto, nemožno tieto preskúmania realizovať.

O druhej otázke

40 Táto otázka sa kladie len v prípade kladnej odpovede na prvú otázku.

V bodoch 100 až 101 svojho rozsudku Súdny dvor konštatuje, že je prípustné, aby vnútroštátny súd – keďže nedisponuje spisom – nemohol preskúmať odôvodnenosť obvinenia len preto, lebo takéto preskúmanie sa uskutoční neskôr.

Avšak ak vnútroštátny súd fakticky disponuje spisom, mal by toto preskúmanie vykonať, pokiaľ to teda nie je len fakticky možné – spisový materiál je k dispozícii –, ale aj právne vyžadované. Súdny dvor tak v bode 130 svojho

rozsudku konštatoval, že len samotná okolnosť, že voči osobe bolo vznesené obvinenie, nepostačuje, a v bode 131 vyjasnil, že musí existovať dôvodné podozrenie, že dotknutá osoba trestný čin spáchala.

41 Z toho možno vyvodit' záver, že vnútroštátny súd môže posúdiť aj to, či je obvinenie v dostatočnej miere podložené dôkazmi. To treba odôvodniť nasledovne:

- článok 6 písm. a) smernice 2016/680 stanovuje takúto požiadavku ako základný predpoklad zhromažďovania osobných údajov;

- takéto posúdenie sa podľa vnútroštátneho práva vykonáva rutinne a uplatňuje sa vo všetkých prípadoch podľa NPK, vrátane konania podľa článku 158 NPK (bod 13), ktoré je najbližšie k postupu podľa článku 68 ods. 5 druhej vety [ZMVR];

- možnosť takéhoto posúdenia neskôr, ktorú Súdny dvor načrtol v bodoch 100 až 101 rozsudku, nevyklučuje, že v čase súdneho povoľovania núteného zhromaždenia biometrických a genetických údajov fakticky ešte nebol zhromaždený dostatok dôkazov na podporu obvinenia, ale že budú zhromaždené až neskôr.

- Možnosť takéhoto posúdenia neskôr, ktorú Súdny dvor načrtol v bodoch 100 až 101 rozsudku, je opravným prostriedkom nápravy porušenia práva, ku ktorému už došlo, pričom smernica 2016/680 má za cieľ vytvoriť mechanizmus na zabránenie zhromažďovaniu osobných údajov, najmä biometrických a genetických údajov bez toho, aby na to existoval právny základ.

42 Vnútroštátny súd potom výslovne poukazuje na to, že prinajmenšom časť preskúmaní, ktoré mu Súdny dvor uložil v bodoch 132 až 133 svojho rozsudku, zahŕňa práve vyhodnotenie získaných dôkazov z hľadiska toho, kto skutok spáchal a či má trestnoprávny charakter. To platí o preskúmaní 1) povahy a závažnosti trestného činu, ako aj 2) okolností jeho spáchania. Na posúdenie týchto okolností je teda potrebné najprv konštatovať, že „sa možno odôvodnene domnievať, že dotknutá osoba spáchala trestný čin“, pričom toto posúdenie predpokladá, že „už boli zhromaždené dostatočné dôkazy“, ako sa to výslovne konštatuje v bode 131 rozsudku.

43 Posúdenie, ktoré vnútroštátnemu súdu ukladá Súdny dvor v bodoch 132 až 133 (vyhodnotenie povahy a závažnosti trestného činu, ako aj konkrétnych okolností tohto trestného činu), tak predpokladá aj vyhodnotenie okolností uvedených v bode 100 a v bode 131 rozsudku („hodnotenie dôkazov, na ktorých sa zakladá obvinenie“, a [otázky], či „sa možno odôvodnene domnievať, že dotknutá osoba spáchala trestný čin“).

44 Preto súd predkladá druhú otázku, a to či vnútroštátny súd, hneď, ako sa dostane k spisu, smie vykonať neobmedzené preskúmanie zákonnosti návrhu na nútené zhromaždenie biometrických a genetických údajov vrátane dôvodnosti obvinenia, alebo či sa touto problematikou nemá zaoberať a mal by vykonať len čiastočné

preskúmanie, ktoré sa týka iných, s tým nesúvisiacich okolností (napríklad trestnej minulosti a osobnosti obvinenej osoby).

Z uvedených dôvodov [vnútroštátny súd]

ROZHODOL:

SÚD KONANIE VO VECI SAMEJ PRERUŠUJE

SÚD PREDKLADÁ SÚDNEMU DVORU EURÓPSKEJ ÚNIE NÁVRH NA ZAČATIE PREJUDICIÁLNEHO KONANIA

1. Je požiadavka preskúmania „úplnej nevyhnutnosti“ podľa článku 10 smernice 2016/680 tak, ako ju vykladá Súdny dvor v bode 133 rozsudku [z 26. januára 2023, Ministerstvo na vatrešnite raboti, C-205/21, EU:C:2023:49] splnená, keď sa toto preskúmanie vykoná len na základe uznesenia o vznesení obvinenia voči osobe a na základe písomného odmietnutia tejto osoby nechať si odobrať biometrické a genetické údaje, alebo je potrebné, aby mal súd k dispozícii celý spisový materiál, ktorý sa mu podľa vnútroštátneho práva predkladá pri návrhu na schválenie vykonania vyšetrovacích úkonov, ktoré zasahujú do právnej oblasti fyzických osôb, keď sa tento návrh podáva v trestnej veci?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku – môže súd po tom, ako mu bol poskytnutý spis, v rámci posudzovania „úplnej nevyhnutnosti“ podľa článku 10 v spojení s článkom 6 písm. a) smernice 2016/680 preskúmať aj to, či existuje dôvodné podozrenie, že obvinená osoba spáchala trestný čin uvedený v obvinení?

[omissis]